भुक्त्वा चान्नं ततः सर्व्वमुच्छिष्टेनात्मनस्ततः। अथाङ्गं लिलिपेऽन्नानि यथागतमगाच्च सः।
एवं द्वितीये संप्राप्ते यथाकाले मनीषिणः। आगम्य बुभुजे सर्व्वमन्नमुञ्छोपजीविनः।
निराहारस्तु स मुनिरुञ्छं मार्गयते पुनः। नचैनं विक्रियां नेतुमशकन्मुद्गलं क्षुधा।
न क्रोधो न च मात्सर्य्यं नावमानो न सम्भ्रमः। सपुत्त्रदारमुञ्छन्तमाविवेश द्विजोत्तमं।
तथा तमुञ्छधर्म्माणं दुर्व्वासा मुनिसत्तमं। उपतस्थे यथा कालं षट्कृत्वः कृतनिश्चयः। १५४२५
नचास्य मनसः किञ्चिद्विकारं ददृशे मुनिः। शुद्धसत्त्वस्य शुद्धं स ददृशे निर्म्मलं मनः।
तमुवाच ततः प्रीतः स मुनिर्म्मुद्गलं ततः। त्वत्समो नास्ति लोकेऽस्मिन् दाता मात्सर्य्यवर्ज्जितः।
क्षुद्धर्म्मसंज्ञां प्रणुदत्यादत्ते धैर्य्यमेव च। रसानुसारिणी जिह्वा कर्षत्येव रसान् प्रति।
आहारप्रभवाः प्राणा मनोदुर्निग्रहञ्चलं। मनसश्चेन्द्रियाणाञ्चाप्यैकाग्र्यं निश्चितं तपः।
श्रमेणोपार्ज्जितं त्यक्तुं दुःखं शुद्धेन चेतसा। तत्सर्व्वं भवता साधो यथावदुपपादितं। १५४३०
प्रीताः स्मोऽनुगृहीताश्च समेत्य भवता सह। इन्द्रियाभिजयो धैर्य्यं संविभागो दमः शमः।
दया सत्यञ्च धर्म्मश्च त्वयि सर्व्वं प्रतिष्ठितं। जितास्ते कर्म्मभिर्लोकाः प्राप्तोऽसि परमाङ्गतिं।
अहो दानं विघुष्टन्ते सुमहत् स्वर्गवासिभिः। सशरीरो भवान् गन्ता स्वर्गं सुचरितव्रत।
इत्येवं वदतस्तस्य तदा दुर्व्वाससो मुनेः। देवदूतो विमानेन मुद्गलं प्रत्युपस्थितः।
हंससारसयुक्तेन किङ्किणीजालमालिना। कामगेन विचित्रेण दिव्यगन्धवता तथा। १५४३५
उवाच चैनं विप्रर्षिं विमानं कर्म्मभिर्ज्जितं। समुपारोह संसिद्धिं प्राप्तोऽसि परमां मुने।
तमेवंवादिनमृषिर्द्देवदूतमुवाच ह। इच्छामि भवता प्रोक्तान् गुणान् स्वर्गनिवासिनां।
के गुणास्तत्र वसतां किं तपः कश्च निश्चयः। स्वर्गे तत्र सुखं किञ्च दोषो वा देवदूतक।
सतां सप्तपदं मित्रमाहुः सन्तः कुलोचिताः। मित्रताञ्च पुरस्कृत्य पृच्छामि त्वामहं विभो।
यदत्र तथ्यं पथ्यञ्च तद्ब्रवीह्यविचारयन्। श्रुत्वा तथा करिष्यामि व्यवसायं गिरा तव। १५४४०

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि व्रीहिद्रौणिकाख्यानपर्व्वणि स्वर्गगुणप्रश्ने एकोनषष्ट्यधिकद्विशततोऽध्यायः॥ २५९॥

॥ देवदूत उवाच॥ महर्षे आर्य्यबुद्धिस्त्वं यः स्वर्गसुखमुत्तमं। संप्राप्तं बहु मन्तव्यं विमृष्यस्यबुधो यथा।
उपरिष्टाच्च स्वर्लोको योऽयं स्वरिति संज्ञितः। ऊर्द्ध्वगः सत्पथः शश्वद्देवयानचरो मुने।
नातप्ततपसः पुंसो नामहायज्ञयाजिनः। नानृता नास्तिकाश्चैव तत्र गच्छन्ति मुद्गल।
धर्म्मात्मानो जितात्मानः शान्ता दान्ता विमत्सराः। दानधर्म्मरताः पुंसः शूराश्चाहवलक्षणाः।
तत्र गच्छन्ति धर्म्माग्र्यं कृत्वा शमदमात्मकं। लोकान् पुण्यकृतान् ब्रह्मन् सद्भिराचरितान्नृभिः। १५४४५
देवाः साध्यास्तथा विश्वे तथैव च महर्षयः। यामा धामाश्च मौद्गल्य गन्धर्व्वाप्सरसस्तथा।
एषां देवनिकायानां पृथक् पृथगनेकशः। भास्वन्तः कामसम्पन्ना लोकास्तेजोमयाः शुभाः।
चत्वारिंशत्सहस्राणि योजनानि हिरण्मयः। मेरुः पर्व्वतराड्यत्र देवोद्यानानि मुद्गल।
नन्दनादीनि पुण्यानि विहाराः पुण्यकर्म्मणां। न क्षुत्पिपासे न ग्लानिर्नशीतोष्णे भयं तथा।